

Hoofdstuk 1 Londen, 1824

‘Lord Darcy komt morgenavond bij ons dineren,’ zei Elton die avond. ‘Ik zag hem gisteren in de club en hij sprak me aan omdat zijn neef getrouwd is met jullie nichtje, Lizzy Bennet.’

Polly Bennet keek verbaasd op. Een edelman die uit zichzelf een ongetitelde man zonder hoge positie aansprak? Hoogst ongebruikelijk.

‘Werkelijk?’ vroeg haar zus Sylvia even verwonderd. ‘We zijn natuurlijk wel verwant via Lizzy en Fitzwilliam.’

‘Inderdaad. Blijkbaar vond hij die connectie reden genoeg. Het is een prettige gesprekspartner, heel ontwikkeld. Dus ik dacht dat twee boekenbijtjes zoals jullie het wel aangenaam zouden vinden om hem als tafelgast te hebben.’

‘Zolang hij ons niet te onnozel vindt,’ verzuchtte zijn vrouw Sylvia. ‘Enfin, jullie heren kunnen de conversatie voeren en wij zullen in ademloze bewondering toeluisteren. Nietwaar, Polly?’ Sylvia gaf haar een knipoogje.

‘Ademloos, zonder meer,’ beaamde die meteen met een ernstig gezicht.

Eltons blauwe ogen keken over zijn krant naar zijn vrouw en schoonzus. ‘Ik waarschuw jullie. Geen ironisch bedoelde vleierij of spot. De man is zeer scherp van geest en zou dat meteen doorhebben. En ik wil geen beledigde lord aan mijn dis. Voor hetzelfde geld word ik daarna uit de club gegooid en het heeft me genoeg moeite gekost om er binnen te komen.’

‘Dat is waar,’ beaamde zijn echtgenote. ‘Hoewel het een kostbare geschiedenis is, zo’n herenclublidmaatschap.’

‘Het zal vanzelf zijn vruchten afwerpen en mogelijk al vandaag. Connecties als Lord Darcy zijn zeer gunstig.’

‘Eigenlijk zijn het onze connecties,’ zei Sylvia nadenkend. ‘Wij zijn familie van zijn aangetrouwde nicht.’

‘Zou hij net zo serieus zijn als Fitzwilliam?’ vroeg Polly zich ineens af, terwijl ze haar verstelwerk probeerde te zien bij het licht van het haardvuur. Het werd te donker in de kamer om te werken. Om kosten te sparen, werd het aansteken van de kaarsen altijd uitgesteld tot het ze elkaar bijna niet meer zagen.

‘Het is een Darcy,’ antwoordde Elton slechts.

‘Weet je nog toen wij aankwamen in dat enorme Pemberley van Lizzy en Fitzwilliam?’ zei haar zus. ‘Lieve help, je zou maar in zo’n kast moeten wonen. Ongelooflijk ongezellig lijkt me dat.’

‘Hun privévertrekken waren heel comfortabel,’ zei Polly. ‘Verder is het net een museum.’

‘Ik neem aan dat Lord Darcy een nog groter landgoed heeft dan zijn neef Fitz?’ informeerde Sylvia bij haar man.

‘Dat lijkt me bijna onmogelijk. Pemberley is een hertog waardig. De vader en grootvader van Fitzwilliam hebben hun vermogen aanzienlijk vergroot tijdens hun leven. Ik geloof dat Fitzwilliam en Lord Darcy neven zijn. Ze zijn op dezelfde manier aan elkaar verwant als jullie en Lizzy Bennet zijn.’

‘Ik veronderstel dat het een anatomische onmogelijkheid is, omdat wij vrouwen zijn en zij mannen,’ merkte Sylvia op.

Polly grinnikte.

Maar Elton zei: ‘Dat is het soort grapje waar ik het over had. Je weet dat ik bedoel dat jij qua familieband net zo ver van Lizzy staat als hij van Fitzwilliam Darcy.’

‘Dan zou je dat moeten zeggen.’ Sylvia keek hem plagend aan.

‘Ik ben meer een man van cijfers dan van woorden, mijn liefje, en van het resultaat daarvan leven wij, dus klaag maar niet.’

‘Och, *dat* was heel aardig geformuleerd, mijn lieve Elton. Ik denk dat onze woordkunst op je over begint te slaan.’

‘Op mijn beurt wenste ik dat je wat van mijn rekenvaardigheden zou leren, Sylvia-lief. Hoewel Polly je kennis op dat gebied al aardig heeft vergroot.’

Polly glimlachte om ...